

gua parlada podria fer-se'n una ràpida assimilació. «La nostra parla és la naturalitat» deia Caliban, el qual, a la vegada, es amic íntim de J. d'Albafior. Si fos així, podem estar contents que Arnold Bennett parli, aquesta vegada, tan català. - J. M.^a C.

L'INSTANT.—Joaquim Horta, editor.—S'ha posat a la venda el primer número de la segona època d'aquesta interessant revista, la qual aparició anunciàvem ja temps enrera. El sumari d'aquest número es el següent:

Articles: «Aquella Revista», la Redacció, — «Nòtul·les», Josep M.ª Junoy. — «El darrer, saló», Josep Llorens Artigas. — «Divagacions sobre Art d'Avantguarda», J. Pérez-Jorba. — «Els Llibres i les Revistes», La Redacció. — «Xavier Nogués», J. M. M. — «Francesc Fontfreda», J. M. Capdevila. — «Rètols», ***. — «Une heure ou deux», Philippe Soupault.

Poemes: «Heure», Pietre Reverdy, — «Oda connubial», Millàs-Raurell.

Gravats de l'Obiols, Benet, Domingo, Mallol, Miró, Picasso, Nogués.

Fulletí especial de «L'Instant».

L'artista Rafel Benet s'encarregarà

pròximament de la direcció artística de la publicació.

La redacció està constituïda com segueix: Josep Plà, Joan Capdevila Rovira, Salvat-Papasseit, Josep A. Font i Casas, Rafel Tobella, J. Llorens i Artigas, Ramon de Curell i Maria Manent. La direcció de la Revista anirà a càrrec de J. Millàs Raurell.

«L'Instant» compta amb la col·laboració assídua de Francesc Pujols, Eugeni d'Ors, Josep Maria de Sagarra, E. Martínez-Ferrando, etc.

LLIBRES REBUTS

POMPEU FABRA.—*Gramàtica Francesa. Editorial Catalana.*

C. VILLIERS DE L'ISLE ADAM.—*Contes Cruels, traducció de Joaquim Folguera i Josep Carner.*

MILLÀS-RAURELL.—*Trenta Poemes.*

DR. JOSEP M.ª ROSELL.—*Nuevos puntos de vista sobre fisiopatología i terapèutica intestinales basados en estudios coprológicos. Biblioteca de «El Siglo Médico.»*

NOTES CIUTADANES

LA MAMIFESTACIÓ DEL POBLE OLOTÍ.—Mercés a les gestions del senyor Batlle, semblava haver-se arribat a la fórmula conciliadora que tornés a Olot sa tranquil·litat, adés barroerament esflorada.

I el poble olotí la *part ofesa de les dues litigants*, anà a la conciliació amb una admirable i tal vegada excessiva generositat. I aquella nit al Firal, palesà com l'ànsia de tranquil·litat que sentia havia esborrat absolutament de son esperit els, d'altra banda humaníssims, motius d'enuig.

Mai s'hauria prou agraït el superb esforç que per cada olotí representà aquell